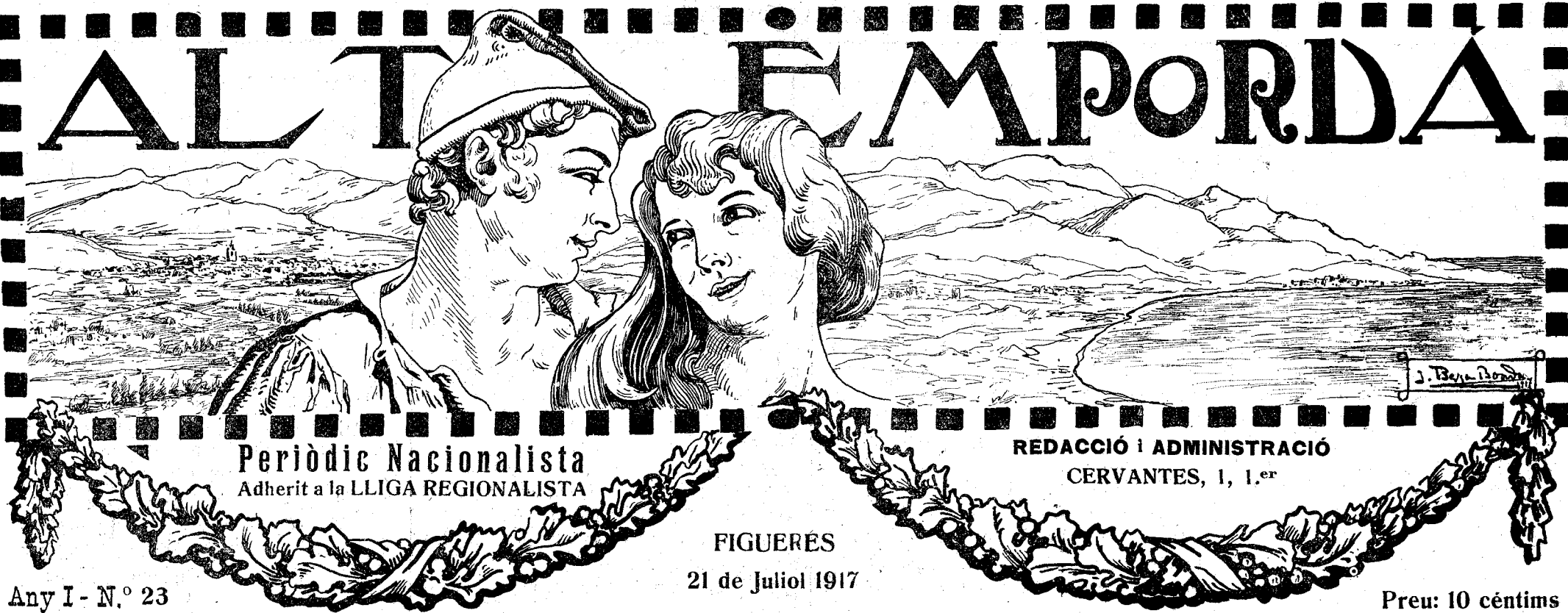

ALT EMPORDA

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

21 de Juliol 1917

Any I - N.º 23

Preu: 10 cèntims

L'ASSEMBLEA DELS PARLAMENTARIS

SOBIRANIA CONTRA DESPOTISME

Com una veu isolada, encara que ferma i serena, s'alçava no fa molt la veu de Catalunya.

El cinc d'aquest mes, a Cà-la Ciutat de Barcelona, s'hi reunien els representants del poble de Catalunya, i amb emoció patriòtica i amb clarividència de la gravetat i trascendència dels moments actuals, a l'ensens que afirmaven la voluntat de Catalunya de regir autònomament els seus propis destins, allargaven generosament les seves mans convidant als representants de les diverses terres espanyoles a col·laborar en l'obra sagrada de transformar radicalment la vida d'Espanya en tots els ordres, salvant-la i regenerant-la de la postració i enviliment en què els homes públics que fins ara han regit els seus destins l'han feta arribar.

I reclamaren del Govern que obrís les portes del Parlament per a deliberar amb seny i patriotisme sobre els mals que agraven les actuals circumstàncies.

El Govern d'En Dato desoí la veu generosa dels diputats i senadors de Catalunya. Tement, egoísticament que una revisió parlamentària pogués incapacitar a ell i a tots els polítics centralistes per a continuar malmenant la direcció del poder públic, tremolant per l'eficiència d'un control inspirat en la justícia i en la voluntat popular, no solament es negà a obrir les Corts sinó que volgué declarar il·legal la projectada Assemblea de Parlamentaris espanyols que es convocà en vista de tal negativa, la titllà de facciosa i amenaçà temerariament als seus organitzadors i als que hi assistissin amb fer caure damunt d'ells el pes d'una llei que precisament contenia uns preceptes amparadors dels drets dels veritables procuradors del poble.

Des d'aquell moment s'inicià la batalla entre els que monopolitzen el poder amb la ficció dels partits de torn a espalles dels interessos i del voler del país, i els que sens altres armes que la seva consciència de patriotes, més esperó que la voluntat d'un poble ni més senyera que la instauració d'una Espanya nova, entenien havien de desobeir als oligarques que els declaraven facciosos perquè propugnaven noblement i digna.

Fóra inacabable relacionar les armes de mala mena que ha utilitzat el Govern per a impedir la celebració de l'Assemblea. Indicar-les tan sols seria una lletania oprobiosa pels que han violat les lleis de la Nació tot dient defensar-les.

Seria també ressenya impossible d'explicar l'admirable organització, activitat i habilitat desplegada pels que desafiaven i burlaven les ordres incalificables del President del Consell de Ministres i del Ministre de la Governació.

El Govern deia que l'Assemblea no es celebraria, i els Parlamentaris afirmaven que sí.

L'espectació era enorme.

La premsa amordaçada i tot per la censura, simpatitzava amb l'Assemblea i senyalava la seva significació patriòtica.

Sols la premsa que cobra dels fondos oficials tenia llibertat per a atacar als organitzadors d'ella, i desvirtuar maliciosament les seves finalitats. Però aquella era vençuda per la valentia d'uns periòdics que prescindien de la censura, per l'admirable florida de fulles i periòdics clandestins que els ciutadans devoraven per trobar en ells instruccions precises i precioses per la descomunal lluita iniciada.

I vingué el dia de l'Assemblea, i vingué el triomf.

A desgrat de totes les argücies i armes de mala llei pel Govern utilitzades, l'Assemblea s'era celebrada, i unes conclusions enèrgiques i salvadores en sorgien.

El poble, per boca dels patricis ungits amb l'investidura dels seus procuradors, guanyava la jornada, no per a ells no més, sinó per ell. Ja ho deien els parlamentaris no catalans admirat: «ESO ES UN PUEBLO.» No cal, doncs, desmaiar, sinó que alt l'esperit i disposats a tot el que convingui hem d'estar alerta per a que triomfi la voluntat del poble contra la ficció i la tirania.

Que les terres espanyoles sàpiguen que Catalunya ha de salvar-les i redimir-les.

Reunió prèvia

A dos quarts de dues de la tarda en punt varen fer cap al Restaurant-Casino del Parc els diputats i senadors. Encara que vigilats tots per policies, que anaven en automòbil, conseguiren burlar-los. (Els senyors Lerroux i Melquiades Alvarez no tingueren seguidors).

Pocs minuts després se trobaren junts quasi bé tots, estrenyent-se les mans i felicitant-se mutualment de poder aplegar-se per a realitzar l'obra patriòtica.

En petites taules bipersonals seuen els

diputats i senadors. En una taula més gran hi ha el senyor Abadal, que té a la seva dreta el senyor Giner de los Rios, i a l'esquerra a don Melquiades Alvarez. Seuen també en la dita taula els senyors Lerroux, Cusi i Pau Iglesias.

El senador senyor Vallès i Pujals llegeix la llista dels senadors i diputats presents.

Senadors

Don R. d' Abadal Calderó.

- » J. Garriga Massó.
- » B. Rengifo.
- » P. Rahola Molinas.
- » F. Rahola Tremols.
- » J. Roig Bergadà.
- » Ll. Sedó Guichard.
- » L. Soler March.
- » J. Vallès Pujals.
- » G. Pou Magraner.
- » A. Landeta.
- » E. Junoy.
- » P. Milà Camps.

Diputats

Don A. Albalafull Vidal.

- » S. Albert Pey.
- » L. Ballbé de Gallart.
- » J. Bertran Musitu.
- » E. Bertran Serra.
- » F. Cambó Batlle.
- » J. Claret Asols.
- » C. Cusi de Miquelet.
- » A. Dasca Boada.
- » M. Domingo Sanjuan.
- » M. Farguell de Magarola.
- » E. Fernández del Pozo.
- » Ll. Ferrer Vidal Soler.
- » H. Giner de los Rios.
- » A. Jansana Llopart.
- » A. Lerroux.
- » J. Llari Areny.
- » C. Maristany Benito.
- » J. Matheu Ferrer.

M. de Camps.

Don M. Morera Galicia.

- » F. Macià Llusà.
- » J. Nogués Subirá.
- » B. M. Playa.
- » D. Riu Perquet.
- » F. Rodés Baldrich.
- » M. Alvarez.
- » F. Llansó.
- » A. Rusiñol Prats.
- » J. Salas Antón.
- » V. Sales Mussoles.
- » J. Ventosa Calvell.
- » S. Samà de Sarriera.
- » J. Zulueta Gomis.
- » J. Salvatella.
- » M. Moraita.
- » A. Llorente.
- » F. Azzati.
- » R. Castrovido.
- » P. Gómez Chais.

Don D. Pérez.

- » L. Palacios.
- » M. Pedregal.
- » J. Una Sarthou.
- » C. Lamaña.
- » M. Baselga.
- » C. Pacheco.
- » S. Cànovas Cervantes.
- » M. Moreno Mendoza.
- » H. Echevarrieta.
- » E. Santacruz.
- » C. Padrós Rubio.
- » P. Iglesias.
- » A. Zumàrraga.
- » I. Corugedo.

Adherits

Don L. García Guijarro.

- » A. Careaga.
- » J. de Monte Sierra.
- » J. M.ª Rodríguez González.
- » R. Alvarez Valdés.
- » J. P. de Acilona.
- » E. Riu.
- » H. Ayuso.

M. de Moriano.

C. de Vinatesa.

A l'acabar el dinar es reuniren els diferents grups i deliberaren separadament.

Després anaren cap al Palau del Governador a reunir el ple de l'Assemblea.

La sessió

La sumptuosa sala d'aquell palau presentava un espectacle emocionant. A la paret contra la plaça d'armes, hi ha la presidència que ocupen don Raimon d' Abadal, el senyor Giner de los Rios i altres diputats.

Al costat dret hi ha els senyors Lerroux, Alvarez, Rodés i altres. Enfront el senyor Rahola (P.) i altres. A la part esquerra els senyors Cambó, Ventosa, Bertran i altres.

Són llegides les següents conclusions.

Conclusions aprovades

L'Assemblea extra-oficial de senadors i diputats, al donar-se per constituïda, formula la més solemne protesta contra la resolució del Govern al declarar-la sediciosa, després d'haver-ne falsejat maliciosament el caràcter, significació i alcanç que venien clarament precisats en els acords adoptats pels parlamentaris catalans en sa reunió del 5 de Juliol i el text dels quals li havia estat oficialment comunicat.

Declara, a més, l'Assemblea que el poder públic, al no atendre la petició d'obertura de les Corts, ha inferit agravi als senadors i diputats espanyols, al considerar-los capassos d'avantposar les se-

ves mires de partit als supremes interessos d'Espanya i ha ofès el Parlament al considerar-lo instrument inadequat per a servir el país en els moments més trascendentals de la vida d'Espanya.

Protesta aixímateix, l'Assemblea, que el Govern hagi utilitzat la censura governativa per a escampar per Espanya la insidia de que l'aspiració autonomista de Catalunya, afirmada per tots els partits i compartida per tot el poble català, impliqui un propòsit separatista; i que quan tots els partits de Catalunya han coincidit en formular una afectuosa crida a tots els espanyols per a emprendre junts una obra de comú engrandiment, hagi fet que aquesta crida no fos escoltada. I sotsmet al jui de la opinió espanyola l'acció anti-patriòtica i dissociadora que amb això ha realitzat el Govern.

L'Assemblea adopta els següents acords:

PRIMER

A. La política de l'actual Govern sobre significar una provocació a Catalunya i a Espanya entera, constitueix a la vegada una agravi al Parlament i un obstacle a què les ànsies del renovellament que sent el país, puguin obtenir normal satisfacció.

B. Que havent declarat el govern i els partits que tenen majoria en les actuals Corts que aquestes no poden actuar en funcions de Constituents, i, considerant l'Assemblea que és urgent deliberar i resoldre sobre la organització de l'Estat, l'autonomia dels municipis i els altres problemes que les circumstàncies plantejen amb apremi inajornable per a la vida del país, entén que és indispensable la convocatòria d'unes noves Corts que en funcions de constituents, puguin deliberar sobre aquests problemes i resoldre'ls.

C. Que per a que el país pugui manifestar lliurement la seva opinió i el poble no vegi tancada tota esperança de què sa voluntat sia coneguda i respectada, les Corts Constituents no poden ser convocades per un govern de partit, que fatalment seguiria els habituals procediments d'adulteració del sufragi, sinó per un govern que encarni i representi la voluntat sobirana del país.

Aquest número d'ALT EMPORDÀ és passat per la censura.

SEGON

L'Assemblea pel seu normal funcionament i el millor ordenament de la tasca que li està confiada, acorda repartir tots els seus membres en tres Comissions:

La primera estudiarà tots els problemes que es relacionen amb la reforma constitucional i l'autonomia municipal.

La segona, estudiarà tots els problemes que es refereixin a la defensa nacional i a la organització de la ensenyança i de l'administració de justícia.

La tercera, estudiarà els problemes econòmics i socials que la situació actual de l'economia nacional planteja amb major urgència.

Les comissions elegiran les sub-comissions que creguin convenientes. Cada Comissió designarà un president, un vice-president, un secretari i un vice-secretari.

Cada sub-comissió elegirà un president i un secretari. Els presidents i vice-presidents de les tres comissions ho seran de l'Assemblea.

Les propostes de les comissions seran sotsmeses a la deliberació de l'Assemblea en ple.

Els presidents de les comissions, en funció de presidents de l'Assemblea, con-

vocaran tots els senadors i diputats espanyols per a la pròxima sessió que tindrà lloc el dia i lloc que ells indiquin.

La Secretaria de l'Assemblea queda domiciliada a l'Ajuntament de Barcelona, al qual l'Assemblea agraeix profundament el concurs que li ha ofert i que es complau en acceptar.

TERCER

Aquests acords seran comunicats a tots els senadors i diputats i es procurarà donar-hi la major publicitat perquè arribin a coneixement de tot Espanya.

Les conclusions són aprovades per unanimitat.

La policia estava desorientada. No sabia on es celebrava l'Assemblea. Per últim, l'inspector Bravo ho averiguà i, montat en un auto, se'n va anar ràpidament a buscar individus de la policia a la plaça de Sant Jaume.

Tornat a la plaça del Parc i atropellant al guàrdia del Palau que no permetia l'entrada de ningú, pujà escales amunt.

Intentà entrar a la sala de sessions diferents vegades i sempre era rebutjat a fora i seguia la sessió.

Els diputats s'alçaven i abocats a la porta impedièn l'entrada dels policies a l'Assemblea. Els diputats joves amb vehemència els rebutjaven. Els de més edat els recomanaven que s'asseguessin i que fos el president sol qui parlés.

Per últim s'acordà permetre l'entrada de l'inspector Bravo, delegat del governador.

Tots els parlamentaris seguiren assentats. Entrà el delegat, i amb posat cohibit digué que ell anava allí en compliment del seu deure; que era una persona manada pel governador. (Vàries veus: Diguí al governador que vingui ell a complir aquest encàrrec); que ell procurava en aquell moment agermanar el respecte que es mereixien les personalitats allí reunides amb el manament que li havien encarregat: que podia emprar la força i que ha entrat sols amb el bastó de «mando», que l'entregava a l'Assemblea.

—Jo vinc aquí per encàrrec del governador a disoldre la reunió, i amb tot el respecte prego que es disolguin.—

El senyor Abadal.—Aquí estem reunits en Assemblea els representants del poble espanyol per deliberar sobre els alts interessos de la pàtria i no podem disoldre'ns per una ordre de l'autoritat governativa. NOSALTRES REPRESENTEM EL PAIS: NO ESTEM SUBJECTES A L'AUTORITAT GOVERNATIVA I L'ASSEMBLEA SEGUIRA DELIBERANT.

(Grandiosos Aplaudiments).

De tots indrets sortiren protestes contra l'atropellament, i es diu a l'inspector que vagi a donar al governador la contesta de l'Assemblea.

Els parlamentaris segueixen la seva patriòtica tasca i l'inspector surt. El moment és de gran emoció.

El senyor Abadal, amb gran serenitat, diu que va a nomenar-se les comissions parlamentàries per a estudiar els diferents assumptes que han d'ésser objecte de llur dictamen.

Diu els noms dels parlamentaris que constituiran la primera, segona i tercera comissió.

Pregunta a l'Assemblea si algú vol fer alguna objecció. (No, no.)

El senyor Azzati diu que ha vingut a l'Assemblea representant a València. Pregunta si, aprovades les conclusions i nomenades les comissions parlamentàries, ha de seguir la discussió.

El senyor Abadal.—Les comissions nomenades elegiran tantes ponències com assumptes siguin sotsmesos a sa deliberació, i les presidències, reunides, queden autoritzades per a fer una segona convocatòria per a discutir els dictàmens de les mateixes comissions.

El senyor Azzati.—Si sols són els dictàmens els que es discutiran, potser jo

diria quelcom que no estarà comprès en els dictàmens.

El senyor Abadal.—Els dictàmens tindran gran amplitud perquè puguin ocupar-se de tots els assumptes que interessin al país.

El senyor Nougués.—Demano que per la pròxima Assemblea es convoqui també tots els diputats i senadors espanyols.

El senyor Llorente.—En aquests moments estan també reunides les Diputacions de les províncies basques per demanar l'implantació del règim autonòmic en la nació espanyola. Proposo que se'ls envii una xardorosa salutació.

Així s'acorda.

El senyor Rengifo.—Em felicito de la presència de tan gran nombre de parlamentaris. La majoria dels que hi manquen hi estan en esperit, perquè totes les regions espanyoles senten les mateixes aspiracions expressades per la representació catalana.

Jo tinc a gran honra l'haver assistit a aquesta Assemblea, que és glòria i honor de la representació espanyola i és l'inici de la regeneració d'Espanya. (Aplaudiments.)

El senyor Castrovido.—Proposo a la Assemblea que s'envii una coral salutació a l'Ajuntament de Bilbao, que ha acordat demanar un règim autonòmic per a les regions espanyoles.

Així s'acorda.

Entra un porter a la sala i parla amb el senyor Lerroux.

El senyor Lerroux.—Senyors: Acaba de dir-se'm que el governador envia força de la guàrdia civil i de policia per a disoldre la reunió, invitant-me a que ens disolguem. (Ha dut la notícia l'inspector Martorell). Jo he contestat que estem reunits diputats i senadors en Assemblea i que no ens movem d'aquí, malgrat els requeriments de la força, i que aquí estarem deliberant fins que per la força se'ns disolgui. (Aplaudiments).

El senyor Rodés recorda que en la convocatòria es citava la reunió de l'Assemblea a la històrica Sala de Cent o bé en altre lloc que oportunament s'avisaria als parlamentaris convocats; per tant, si no ens hem reunit a la Sala de Cent, ho estem en aquest Palau que és de la ciutat de Barcelona, qui sempre generosa ha donat hospitalitat a l'Assemblea. Per tant, jo entenc que els acords que l'Assemblea ha pres s'han de comunicar a l'alcalde de la ciutat a l'ensems que al governador. (Aplaudiments).

(En aquest moment arriben altres vuit o nou representants de la premsa local i de fóra de Barcelona, i a prec dels reunits, el senyor Abadal fa un resum de les tasques que fins allavors havia realitzat l'Assemblea. Arriba el diputat castellà senyor Zumàrraga, essent aplaudida sa presència per tots els assembleistes).

Distribuïdes així les tasques de l'Assemblea, aquestes comissions estudiaran i dictaminaran sobre el que ha d'ésser objecte de les deliberacions de la segona Assemblea que serà convocada per les presidències de l'Assemblea i de les tres comissions.

Mentre estaven en aquesta deliberació entrà un delegat de l'autoritat governativa invitant a l'Assemblea a disoldre's i se li contestà que l'Assemblea no reb cap ordre de l'autoritat governativa i que per lo tant segueix deliberant.

El senyor Santacruz, com a esmena a la proposta del senyor Rodés, prega a l'Assemblea que acordi un vot de gràcies a l'Ajuntament de Barcelona que tant ha fet en pro de l'Assemblea que s'ha reunit per a realitzar una grandiosa obra en pro de la regeneració nacional.

El senyor Abadal diu al senyor Rodés que en la convocatòria ja es deia que els acords es comunicarien a tots els diputats, i senadors i que també s'enviarien a l'Ajuntament de la ciutat de Barcelona si l'Assemblea ho acorda així.

Així s'acorda.

El senyor Baselga diu que la regió

d'Extremadura representada per ell en l'Assemblea té com un gran honor el formar-ne part.

El senyor Rahola (P.) pregunta quan i com es reuniran les comissions nomenades.

El senyor Bertran i Musitu.—En aquest Palau hi ha diferents sa'es que poden molt ben servir a l'objecte.

En aquell moment es sent re nor a la plaça d'Armes i els que són prop dels balcons diuen que arriben nombroses forces de guàrdia civil de cavalleria i de peu, i policia de cavall i de peu.

I com es suposa que invadiran l'Assemblea, i el senyor Castrovido, que va amb croces, està al davant de la porta d'ingrés, el traslladen al costat de la presidència.

El president prega a tots els assembleistes que ocupin el seu lloc, i aquests acorden que sols parli, en nom de tots, el president.

S'obre la porta i entra un comandant de la guàrdia civil (que porta lentes i és baixet de talla).

Darrera d'ell s'obren més guàrdies civils sense armes i amb el tricorní a la mà; més enllà hi ha el «delegado» Bravo i els seus subordinats.

El comandant de la guàrdia civil s'atança quasi al mig de l'Assemblea amb el tricorní a la mà i dirigint-se a la presidència diu que entra d'ordre del governador civil a convidar els reunits a disoldre's. Si no ho fan—afegeix—em caldrà usar de la força que m'acompanya.

Jo espero — diu — que els reunits no m'obligaran a usar d'aquesta violència.

El president, senyor Abadal: L'Assemblea ha deliberat i ha acabat ja la primera part de les seves deliberacions. L'Assemblea seguirà les seves tasques, i si es disol, serà per l'ús efectiu de la força. I al fer-ne ús, vostè ha de tenir en compte que els aquí reunits en Assemblea són els representants del poble que portem el manament dels nostres electors per a tractar els grans interessos que afecten tota la pàtria espanyola. Podreu fer ús de la força pública que la nació posa sota les vostres ordres, però cal que sapiguen les responsabilitats en què incorreu. (Molt bé, molt bé).

El Comandant (en actitud cohibida): Però, senyors, tinguin en compte que el Govern ha declarat sediciosa aquesta reunió. (Grans crits i protestes dels assembleistes. Això no es pot permetre. A fora! Aquest desacatament a l'Assemblea no l'hem de consentir.)

El comandant de la guàrdia civil (en la mateixa actitud): Senyors: si vostès són representants dels seus electors, jo soc el representant del poder executiu i haig de complir les ordres que em donen.

El senyor Abadal:—Tingui en compte que per damunt del poder executiu hi ha el poder legislatiu del qual n'hi ha una bona part aquí representat, i aquest no pot, ni ha d'obeir les ordres dels delegats del poder executiu.

(Els diputats s'indignen i criden que no pot l'Assemblea discutir amb un guàrdia civil; que cal acabar aquell espectacle.)

El comandant de la guàrdia civil mana que entrin els guardies a la sala. Entren i es posen al mig. Amb ells entra el delegat Bravo i alguns policies.

El comandant invita novament a que es disolguin.

El senyor Abadal.—No, si vosaltres representeu la força nosaltres representem el Dret. (Grans aplaudiments. Molt bé, molt bé)

En Bravo.—Senyors representants del país; jo els invito, en nom de l'autoritat governativa, amb tot el respecte, a què disolguin aquesta reunió. Jo he comunicat al governador la contesta que vostès han fet al meu requeriment, i ell, en ús de la seva autoritat, ha disposat que es fes ús de la força.

Després d'altres incidents d'aquesta tònica i de sonsejar els agents del Go-

ern, sense èxit, no hi ha més remei que er venir el governador.

Estan aprovades les conclusions, designats els parlamentaris de les tres comissions, i com a presidents d'ella els senyors Abadal, Giner i Roig i Bergadà. El senyor Abadal diu que las tasques de la sessió són terminades, però que no es poden disoldre enfront d'una intimació, seguiran deliberant.

En aquests moments arriba el senyor Matos, es col·loca al mig de la Sala i tots els assembleïstes resten muts i assentats.

Diu que prega als que no siguin diputats i senadors que es retirin.

La premsa ho fa. Aleshores es dirigeix a la força pública i li mana que es retirin. Pa tancar les portes i allavors s'aixequen els diputats i se li ofereix un seient.

Diu que, malgrat els respectes que li mereix la premsa, vol parlar sol en nom del Govern, als senyors assembleïstes. Parla de les responsabilitats dels reunits, als quals consta—diu—que l'Assemblea ha estat declarada sediciosa. Amb tot, els parlamentaris han acordat celebrar-la. En nom del Govern—afegeix—els requereixo perquè la disolguin.

Les conseqüències—diu el senyor Matos—les podeu comprendre tots. Jo com a diputat i com a governador, us prec que no continueu.

El senyor d'Abadal, president de l'Assemblea, s'aixeca i diu que malgrat el requeriment del Govern, l'Assemblea no reconeix altra autoritat que la seva pròpia.

Deixant de banda — diu — consideracions personals, no podem atendre els reunits les ordres del governador.

L'Assemblea—afegeix—s'ha reunint per deliberar i aquesta deliberació ha tingut lloc havent-se pres els acords per aclamació.

El senyor Abadal llegeix els acords amb veu alta i decidida.

Regna un gran silenci entre els assembleïstes. El moment és interessantíssim.

El senyor governador interromp la lectura dient que no pot tol·lerar que continuïn les deliberacions, ni donar-se per notificat dels acords presos.

El senyor Abadal li diu:

—Jo com a president de l'Assamblea que està constituïda crec del meu deure llegir al representant del Govern que ens atropella, «tots» els nostres acords.

I en mig de la més gran espectació continua clara i entusiastament la lectura.

Acabada aquesta, el senyor Abadal diu que a més l'Assemblea s'ha constituït en comissions, essent nomenats presidents de les mateixes el propi president, el senyor Giner de los Rios i el senyor Roig i Bergadà.

El senyor Abadal acaba dient: «Ara senyor governador, sense tenir en compte els vostres apremis, que són il·legítims, seguirem deliberant i prenent a pesar de la vostra actitud, tots aquells acords que nosaltres considerem d'interès per la salvació de la pàtria».

El senyor Governador.—He dit senyor president que aquesta Assemblea no pot continuar.

El senyor Abadal.—Sento haver de dir-li que la resolució ferma d'aquesta Assemblea és continuar, a pesar dels vostres requeriments, les seves normals deliberacions.

El senyor Governador.—A pesar del que diu el senyor president, queda aquesta Assemblea disolta per ordre del Govern que jo represento.

El senyor Abadal.—A pesar de la ordre del governador, aquesta Assemblea continuarà fins que ella mateixa acordi les seves deliberacions.

El senyor Governador.—De manera, senyor president, que vostè desobeïx l'ordre terminant que dona l'autoritat de disoldre la reunió.

El senyor Abadal.—Si, senyor Gover-

nador; l'Assemblea continuarà mentre violentament no sigui desfeta.

El senyor Governador.—Queda detingut, senyor president.

Els assembleïstes.—No ho serà fins que ho estiguem tots.

El senyor governador:—«Bueno, pues, quedan todos ustedes detenidos, y tomaré mis precauciones».

El governador s'aixeca.

El senyor president.—L'Assemblea continua les seves deliberacions.

El governador obre la porta i requereix al senyor Riquelme, a un tinent de la guàrdia civil i a l'inspector Bravo que entrin. Darrera d'ells entren 50 o 60 números de la guàrdia civil.

Aleshores posant mà sobre el senyor Rodés que està a l'entrada de la sala, li diu que queda detingut i que ha de sortir del local.

El senyor Rodés es dirigeix al president, i li diu: «Me'n vaig per la força material; protesto de l'acte i de l'atropellament del Govern. Assistiré a la pròxima reunió, si no estic pres».

Seguidament són detinguts tots els altres diputats un per un, i un per un fan la corresponent protesta.

Així acaba l'Assemblea i amb ella una gran fita, la més important per a l'autonomia i per a la salvació d'Espanya.

Els diputats, al sortir del local, són deixats anar i tots van a reunir-se als llurs centres polítics.

Entusiasme

Quan alguns dels parlamentaris, de retorn de l'Assemblea, passaven per les Rambles de Barcelona plenes de gent, el públic, abocant-se als automòbils on anaven, aplaudia sorollosament en tota l'estensió de la Rambla, obligant als senyors Melquiades Alvarez i Zulueta a què dirigissin la paraula des d'un dels balcons del Gran Hotel, essent rebudes les peroracions dels dos diputats amb llargues i fortíssimes ovacions continuades per tota la multitud que les escoltava.

També quan a la «Lliga Regionalista» hi arribaren els diputats catalans hi havia per tot els seus voltants una generació enorme que els rebé amb unes ovacions inenarrables, talment com si la terra mateixa sotraquegés.

Es impossible donar una idea de l'espectacle, com tampoc dels parlaments que es pronunciaren, ja que l'entusiasme de la multitud impedia que fossin entesos perfectament.

Finalment fou aixada la bandera de les quatre barres entremig d'un veritable deliri.

Ben poques vegades s'havia vist pels carrers de Barcelona una manifestació tan viva i tan forta de ciutadania com la del passat dijous al saber-se la nova de la celebració de l'Assemblea.

Per l'Assemblea

En la sessió celebrada ahir a Girona per la Diputació Provincial hi fou presentada i aprovada per unanimitat la següent proposició:

Primer: Adherirse a les declaracions formulades i als acords presos per l'Assemblea de Senadors i Diputats celebrada ahir a Barcelona.

Segon: Formular la seva més enèrgica protesta per la violència exercida pel Govern contra l'Assemblea.

Tercer: Comunicar aquests acords a la Presidència de l'Assemblea.

i Quart: Designar a la Comissió de senyors Diputats nomenada en la darrera sessió, amb la comanda de trasmetre els esmentats acords.

Semblants acords han sigut presos per l'Ajuntament i Diputació de Barcelona, i també per l'Ajuntament de Figueres, tots per unanimitat.

NOTICIARI

El present número ha passat per la censura de l'autoritat governativa.

El divendres de la passada setmana va deixar d'existir en la seva casa pairal de Vilamacolum el jove Ismael Geli i Maymí, germà del nostre estimadíssim amic i Diputat provincial per aquest districte, Don Paulí.

Inesperadament, crudelment, la mort fatal va estroncar una vida joveíssima, plena de l'encant de l'adolescència, i deixant en els cors dels qui l'estimaven el dol d'una tràgica separació.

A l'amic i company Geli, així com a tota la seva ben apreciada família, els fem present la nostra part presa en el dol que els atueix.

A. C. S.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5 % anyal.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)
FIGUERES

Tenint la composta ja, ens veiem obligats a retirar del present número, per gran excés d'original, la ressenya de la sessió celebrada en el divendres i dissabte de la passada setmana per la Diputació provincial.

En el número vinent procurarem insertar-la, creient que els nostres llegidors sabran perdonar-nos la causa del retràs.

Per a ben aviat està senyalada la boda del nostre amic l'intel·ligent professor de

l'Institut de la nostra ciutat Don Francesc Vergés amb la distingida senyoreta Na Mercè Mas, resident a Girona.

Desitgem a la nova parella un sens fi de felicitats.

Tots aquells qui vulguin incriure's com a components del Centre Catalanista Deportiú, secció de la Joventut Nacionalista de la nostra «Lliga» poden passar tots els dies de 4 a 5 de la tarde pel seu estatge social, Cervantes, 1, pral.

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d' importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Nou forn de calcs grassa

situat als voltants del Pont de Ricardell, o sigui davant de can Caritg, carretera de França.

Segons proves efectuades, la dita calcs porta un 30 % de cimà, la qual cosa li dona una força molt més gran que no la de totes les altres conegudes en el país.

Despatx en el mateix forn. A Figueres, a casa En JOAN TARRADAS, carretera de Roses, 12. — Per demandes: PERE CAMPS, Viure.

3-4

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13, Figueres

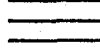
CLÍNICA

DEL

DR. SALESA CREIXELL

Consulta de cirurgia general, parts i malalties de la matriu.

Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

Consulta d'onze a una CARRER NOU, 25, 2.ºn.

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.—Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de sotscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall, carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.

"La Electricidad"

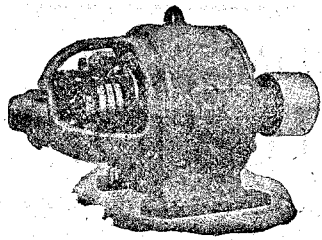
de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

MOTO - BOMBES

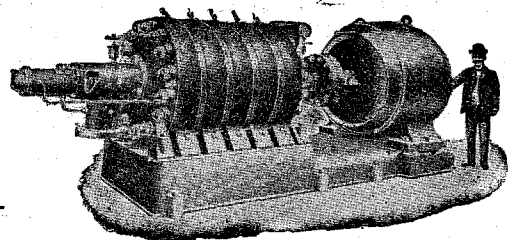
TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i POUS. -- FIGUERES

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i inofensiu per a calmar rapidament el mal de cap i dolors nerviosos.

Matacus vegetal. Infal·lible per a expulsar els cucs intestinals de les criatures.

Loció capilar. Higiene del cap. Hermoseja el cabell; evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camisería COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises, colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca, per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especialitat en vestits de batejar

MAGATZEMS DE FERRO i FERRETERIA

Fills de Joan Llonch i Pous

Palau (Placeta), 13. - FIGUERES

MAQUINARIA AGRÍCOLA

CUINES ECONOMIQUES

(Per a llenya, carbó i serradures)

CAIXES PER A CABALS

BATERIA DE CUINA

i tota mena d'articles per a obres i construccions.

Fàbrica de glaç

i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica
Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

Són admesos anuncis per a aquesta plana en l'Administració
del Setmanari.